

Sygn. akt I C 31/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : S.S.O. Grażyna Lipianin

Protokolant : Ilona Pasternak

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2014r. na rozprawie

sprawy z powództwa

T. D.

przeciwko

A. A. z siedzibą w N. działający przez Odział w Polsce z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie w kwocie 38.000zł i odszkodowanie w kwocie 1.723,98zł z odsetkami ustawowymi od 9 stycznia 2013r. do dnia zapłaty

I. zasądza od pozwanego A. A. z siedzibą w N. na rzecz powoda T. D. tytułem zadośćuczynienia kwotę 38.000 zł (trzydzieści osiem tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od 9 stycznia 2013r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego A. A. z siedzibą w N. na rzecz powoda T. D. tytułem odszkodowania kwotę 292,92zł (dwieście dziewięćdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt dwa grosze) z odsetkami ustawowymi od 9 stycznia 2013r. do dnia zapłaty i kwotę 1.431,06zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści jeden złotych sześć groszy) z odsetkami ustawowymi od 14 sierpnia 2013r. do dnia zapłaty;

III. oddala powództwo w pozostałej części;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 262zł (dwieście sześćdziesiąt dwa złote) tytułem kosztów procesu;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 2.785zł (dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

VI. nakazuje ściągnąć z roszczenia zasądzonego w punkcie I na rzecz powoda T. D. od pozwanego A. A. z siedzibą w N. kwotę 3.140,50zł (trzy tysiące sto czterdzieści złotych pięćdziesiąt groszy) na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego Lublinie tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt 31/13

UZASADNIENIE

T. D. wnosił zasądzenie od pozwanego A. A. w N. kwoty 80.000zł tytułem zadośćuczynienia i kwoty odszkodowania 3.823,98zł i z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów i procesu według norm przepisanych (pозew z uzasadnieniem k. 2-12).

Odpis pozwu doręczony został pozwanemu 30 lipca 2013r. (potwierdzenie k. 237). W odpowiedzi na pozew pozwany, działający poprzez Oddział w Polsce nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz opłaty od pełnomocnictwa 34zł. Nie negocjował zaistnienia wypadku komunikacyjnego. Kwestionował zasadność i wysokość dochodzonego roszczenia. Podniósł spełnienie świadczenia w kwocie 84.100zł, co wyczerpuje roszczenia w zakresie zadośćuczynienia i kosztów opieki. Nadto poniósł przyczynienie powoda, który jechał z prędkością 54 km/h, przy prędkości obowiązującej 50 km/h, co nie miało wprawdzie wpływu na sam fakt powstania wypadku, ale mogło mieć wpływ na zakres doznanych przez powoda obrażeń (odpowiedź na pozew k. 239-243, odpis pełny z rejestru przedsiębiorców k. 246-249).

W piśmie z 28 marca 2014r. pełnomocnik powoda popierał powództwo w zakresie zadośćuczynienia do kwoty 38.000zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kwoty odszkodowania 1.723,98zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem opieki nad powodem w okresie od 10 sierpnia do 30 listopada 2012r. W pozostałej części cofnął powództwo i zrzekł się roszczenia (pismo pełnomocnika powoda k. 440-443 i k. 459-460).

Na rozprawie pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie kwoty zadośćuczynienia 38.000zł i odszkodowania 1.723,98zł z odsetkami ustawowymi od 9 stycznia 2013r. Wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów zastępstwa procesowego 3.600zł, zaliczki na wydatki 1.000zł i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych (protokół rozprawy k. 472v).

Sąd umorzył na rozprawie postępowanie w zakresie żądania zadośćuczynienia ponad kwotę 38.000zł (postanowienie k. 475).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wypadek drogowy miał miejsce 7 lipca 2012r. Kierujący samochodem F. (...) B. C. w trakcie manewru skręcania na skrzyżowaniu z ulicy (...) w ulicę (...) we W. nie udzielił pierwszeństwa przejazdu nadjeżdżającemu z przeciwka motocyklowi marki Y. kierowanemu przez T. D., w wyniku czego doszło do zderzenia pojazdów na pasie ruchu właściwym dla kierunku jazdy motocykla. Prokuratura Rejonowa we Włodawie prowadziła dochodzenie w sprawie Ds. 925/12/D. Wywołana została opinia biegłego na okoliczność przebiegu wypadku (opinia k. 260-285, szkic miejsca zdarzenia k. 385). Do Sądu Rejonowemu we Włodawie skierowany został akt oskarżenia przeciwko sprawcy wypadku, gdzie jako oskarżyciel posiłkowy występował T. D..

W wyniku wypadku powód doznał:

- 1) wielomiejscowego złamania z niestabilnością ruchową obręczy miednicznej,
- 2) złamania panewki prawego stawu biodrowego z ograniczeniem ruchomości tego stawu,
- 3) złamania panewki lewego stawu biodrowego bez większego zaburzenia funkcji tego stawu,
- 4) złamania ze zwichnięciem palucha prawego z dużym upośledzeniem ruchowym,
- 5) zwichnięcia palucha lewego bez większego zaburzenia funkcji ruchowej (wynik badania TK miednicy k. 55-56, opinia biegłego k. 437-439v).

Przebywał w Samodzielnym Publicznym Zespole Opieki Zdrowotnej we W. od 7 lipca do 10 sierpnia 2012r. (karta informacyjna k. 53-54, historia choroby k. 58-59, bieżąca ocena stanu pacjenta k. 72—74 i 82). Nie przeszedł zabiegów operacyjnych, ale musiał leżeć nieruchomo. Był cewnikowany, wymagał pielęgnacji. Rozważana była operacja kości łonowej. W szpitalu odwiedzali go rodzice i narzeczona. Otrzymał skierowanie do poradni specjalistycznej chirurgicznej (skierowanie k. 57). W domu nadal leżał i wymagał opieki. Od 17 do 20 sierpnia 2012r. ponownie przebywał w szpitalu z rozpoznaniem gorączka, stan po urazie miednicy i zakrzepica żył głębokich (karta informacyjna k. 98, historia choroby k. 99-100, bieżąca ocen pacjenta k. 109). Przez pół roku wykonywał sobie zastrzyki z heparyny,

2-3 dziennie. Z tego powodu bolał go brzuch. Korzystał ze wsparcia psychologicznego z powodu zaburzeń stresowych pourazowych (zaświadczenia k. 123, 124 i 408).

W następstwie urazu doznał dużych cierpień fizycznych, które trwały przez półtora miesiąca i były spowodowane stanem obłożnym w wyniku złamania i bolesności miednicy, a następnie zakrzepicą żylną kończyny dolnej prawej. Stopniowo stan się poprawiał, powód zaczął poruszać się o kulach. Cierpienia zmniejszyły się do stopnia średniego i trwały do czasu pełnego uruchomienia ruchowego powoda, czyli przez okres kolejnych 9-12 miesięcy. Obecnie cierpienia zmniejszyły się do stopnia małego i są spowodowane ograniczeniami bólowymi złamanej miednicy, sztywnością palucha prawego oraz dolegliwościami ze strony prawego stawu biodrowego.

Uszczerbek na zdrowiu powoda przez okres 6 miesięcy wynosił 69%, z powodu:

- 1) niestabilnego złamania miednicy 30%,
- 2) złamania panewki prawego stawu biodrowego 15%,
- 3) złamania panewki lewego stawu biodrowego 10%,
- 4) złamania ze zwknięciem palucha prawego 5%,
- 5) zwknięcia palucha lewego 3%,
- 6) licznych ran twarzy bez zaburzenia ich funkcji 3%,
- 7) ran przedramienia prawego i goleni prawej 3%.

Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda z punktu widzenia ortopedyczno-chirurgicznego wynosi 46%, na co składa się :

- 1) niestabilne złamanie miednicy z przewlekłą niewydolnością bólową obręczy miednicznej 25%,
- 2) ograniczenie bólowe ruchomości stawu biodrowego prawego, które w przyszłości może powodować rozwój zmian degeneracyjnych stawu biodrowego 12%,
- 3) złamanie panewki lewego stawu biodrowego, które może w przyszłości skutkować zmianami degeneracyjnymi stawu 5%,
- 4) upośledzenie funkcji ruchowej palucha prawego 3%,
- 5) zwknięcie palucha lewego, skutkujące dyskretnym upośledzeniem ruchomości w zakresie ruchów skrajnych 1%,
- 6) blizny wygojone 0%.

Powód odczuwa dolegliwości bólowe miednicy w okolicy krzyżowej i spojenia łonowego. Odczuwa dolegliwości bólowe biodra prawego i ograniczenia ruchomości. Pozostały ograniczenia ruchomości palucha stopy prawej i lewej. Blizny twarzy i kończyn nie sprawiają dolegliwości i nie powodują oszpecenia. Wymienione dolegliwości są niezmiennie i będą występowały także w przyszłości, zwłaszcza z powodu utrzymywania się dolegliwości bólowych miednicy, prawego stawu biodrowego i palucha prawego. Będą występowały po wysiłku fizycznym oraz przy nagłych zmianach pozycji ciała lub po dłuższym chodzeniu.

Przez pierwsze półtora miesiąca powód wymagał ciągłej opieki osoby drugiej, gdyż przebywał w pozycji leżącej do czasu ustąpienia nasilonych dolegliwości bólowych miednicy. Następnie jego stan poprawił się na tyle, że był samodzielny w wykonywaniu czynności codziennych w postaci toalety, przygotowaniu posiłku. Natomiast cięższe czynności np. zakupy wymagały pomocy drugiej osoby. Wymiar pomocy w cięższych czynnościach życia codziennego zmalał do 3-6 godzin dziennie. Stan ten utrzymywał się przez około 6-12 miesięcy. Następnie stan zdrowia powoda poprawił się.

Obecnie powód nie wymaga pomocy osoby drugiej. Jedynie podczas wykonywania cięższych prac, np. w warsztacie wymaga pomocy osoby drugiej. Czas takiej pomocy to wymiar 1-2 godzin dziennie. Wszystkie lżejsze prace może wykonywać sam. W czynnościach domowych nie potrzebuje pomocy, chyba że są to czynności związane z dźwiganiem ciężarów lub dłuższym chodzeniem (opinia biegłego z zakresu chirurgii ogólnej, chirurgii urazowej i chirurgii urazowo-ortopedycznej T. K. k. 437-438v, uzupełnienie opinii k. 450, zeznania świadków M. D. k. 415 i S. S. k.415v, zeznania powoda k.471v-472 i 413-414v).

Stawka za godzinę usług opiekuńczych w 2011r. wynosiła 7,82zł (informacja z Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w C. k. 125). Od 1 października 2011r. stawka ta wynosi 14 zł za godzinę (informacja k. 444).

Rano powód potrzebuje tzw. rozruszania się. Odczuwa ból miednicy, w okolicy kości krzyżowej, spojeniu łonowym. Zaprzestał biegania, częściej musi odpoczywać. Wymaga systematycznego usprawniania (zaświadczenie lekarskie k. 461-462).

Powód nie doznał trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym w następstwie wypadku. Wystąpiły problemy psychiczne o charakterze czynnościowym i przejściowym. Miewa koszmary senne i wspomnienia, unika sytuacji przypominających przeżyty uraz. Mniejsza sprawność fizyczna po wypadku i ograniczenia w życiu codziennym zaburzają nieco u niego obraz własnej osoby, powodują poczucie niskiej wartości i mniejszej atrakcyjności, małą wiarę we własne możliwości. Jest skupiony na swoich dolegliwościach, ma tendencję do unikania kontaktów interpersonalnych i zamykania się w sobie. Okresowo pojawia się u niego napięcie emocjonalne, rozdrażnienie i frustracja wiążące się przede wszystkim z zablokowaniem niektórych potrzeb, np. niemożność wykonywania pracy zawodowej i realizowania swoich życiowych pasji. Pojawiają się u powoda uwarunkowane sytuacyjnie reakcje lękowe, związane poruszaniem się środkami lokomocji (głównie motocyklem). Nie są one znacznie nasilone i nie utrudniają znacząco ogólnego funkcjonowania badanego. Dla szybszego powrotu komfortu psychicznego oraz możliwości wykonywania pracy zawodowej w zadawalający sposób wskazane jest dalsze korzystanie z pomocy psychoterapeuty, co pomoże w zredukowaniu lęku w sytuacjach poruszania środkami komunikacji, nauczy rozładowywać negatywne emocje oraz pomoże w wypracowaniu nowych celów życiowych, pomoże przewartościować dotychczasowe wartości. Rokowania na przyszłość są dobre (opinia biegłego psychologa klinicznego E. M. k. 424-428).

Pełnomocnik powoda zgłosił szkodę pozwanemu. Pismo zostało wysłane pocztą 31 lipca 2012r. Wystąpił o 150.000zł zadośćuczynienia (pismo k. 34-37, potwierdzenie nadania k. 38). 16 sierpnia 2012r. przesłana została dokumentacja medyczna i żądanie odszkodowania w kwocie 2.392,92zł z tytułu kosztów opieki za okres od 10 sierpnia do 30 września 2012r. (pismo k. 39-41, potwierdzenie nadania k. 42). Zgłoszenie zostało przyjęte (potwierdzenie z 20 sierpnia 2012r. k. 43-44). 30 sierpnia 2012r. (...) SA Odział w Polsce uznał do wypłaty kwotę bezsporną 20.000zł (potwierdzenie k. 45). 2 października 2012r. pełnomocnik powoda przekazał dokumentację medyczną i podtrzymał zgłoszone żądania (pismo k. 46-47, potwierdzenie nadania k. 48). 10 października 2012r. i 7 grudnia 2012r. (...) SA Odział w Polsce wystąpił o uzupełnienie dokumentacji medycznej (pisma k. 49 i 50). 19 grudnia 2012r. pełnomocnik powoda uzupełnił dokumentację medyczną (pismo k. 51, potwierdzenie nadania k.52).

Powód ukończył szkołę podstawową, jest samoukiem. Pasjonuje go naprawa motocykli, wiedzę zdobywa czytając dostępne publikacje. 13 stycznia 2012r. wystąpił do Powiatowego Urzędu Pracy we W. z wnioskiem o przyznanie jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej przez bezrobotnego (wniosek k. 126-137). 13 marca 2012r. uzyskał pomoc finansową w kwocie 19.000zł do rozpoczęcia działalności gospodarczej w zakresie: naprawa motocykli, skuterów, motorowerów terminie od 2 kwietnia 2012r. na okres do 1 kwietnia 2013r. (umowa k. 143-147). Kwotę przeznaczył na zakup wyposażenia niezbędnego do prowadzenia działalności gospodarczej (faktury VAT k. 177-178, 180, 182, 184, umowa kupna sprzedaży k. 186). Na ten cel wydatkował również oszczędności. Na podstawie umowy z 17 czerwca 2011r. wynajął pomieszczenie garażowe o powierzchni 35m2 (umowa najmu k. 148-150). Po wypadku otrzymał zasiłek chorobowy w kwocie netto 265,27zł za lipiec 2012r., 328,97 zł za sierpień 2012r., 318,14zł za wrzesień 2012r., 328,61zł za październik 2012r., 318,53zł za listopad 2012r., 329,10zł za grudzień 2012r. i 42,47zł w styczniu 2013r. (zaświadczenie k. 187). Kontynuuje działalność gospodarczą. W ZUS opłaca składkę z tytułu zarejestrowanej działalności gospodarczej (zeznania powoda k.4471v-472 i k. 413-414v).

Pozwany działa poprzez oddział zagranicznego przedsiębiorcy A. A. w Polsce nr KRS (...) (informacja z rejestru przedsiębiorców k. 166-171).

Pozwany uznał żądanie zadośćuczynienia w kwocie 82.000zł i odszkodowania z tytułu kosztów opieki w kwocie 2.100zł. Uznane kwoty wypłacił - 20.000zł 31 sierpnia 2012r. i 62.000zł 22 lutego 2013r. W lutym 2013r. pozwany zwrócił też koszty opieki w kwocie 2.100zł (decyzja k. 254-255). Pozwany uznał koszty opieki za okres od 10 sierpnia 2012r. przez 30 dni po 6 godzin dziennie w stawce po 7 zł za godzinę i za okres następných 30 dni po 4 godziny dziennie w stawce po 7 zł za godzinę. Nie uznał kosztów opieki za okres pobytu w szpitalu, gdzie powód miał zapewnioną specjalistyczną opiekę medyczną i pielęgniarzką (pismo k. 469-470).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów. Dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron i sąd nie znalazł podstaw moich zakwestionowania. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków oraz samego powoda, w takim zakresie w jakim znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach.

Opinie biegłych powołanych w sprawie Sąd podzielił jako sporządzone w oparciu o uznane metody przez osoby do tego kompetentne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w zakresie podtrzymanych żądań.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady.

Przepis art. 436 k.c. w związku z art. 435 k.c. normuje szczególnie rodzaj odpowiedzialności ciężącej na posiadaczach pojazdów poruszanych za pomocą sił przyrody. Wobec faktu, że szkoda była wynikiem ruchu dwu pojazdów, odpowiedzialność sprawcy jest określona na zasadzie winy zgodnie z art. 436 § 2 k.c. Wina drugiego kierowcy nie była kwestionowana.

Podstawą odpowiedzialności pozwanego za wszelkie następstwa wypadku u powoda jest umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawarta przez sprawcę wypadku z ubezpieczycielem oraz przepis ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013.392). Zakład ubezpieczeń, co do zasady, winien wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie (art. 14 ust.1 w/w ustawy).

Roszczenie o zadośćuczynienie Sąd uwzględnił na podstawie art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c., które stanowią, że w przypadku zaistnienia uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy ujawnionej jako cierpienia fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz cierpienia psychiczne (negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia). Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości.

Powód doznał szeregu urazów. Nie ulega wątpliwości, że powód w następstwie wypadku doznał cierpień fizycznych i psychicznych. Jest młodym człowiekiem, ma 31 lat. Obniżeniu uległa jego sprawność fizyczna. Okresowo będzie odczuwał dolegliwości w następstwie urazu. W okresie zaostrzeń dolegliwości mogą występować ograniczenia funkcji ruchowych, ograniczenia w funkcjonowaniu. Mogą wystąpić zmiany degeneracyjne.

Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym

znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Sąd przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia miał na względzie całokształt okoliczności sprawy, rozmiar cierpień, ich intensywność i czas trwania, wiek poszkodowanego oraz konsekwencje wypadku w przyszłości.

Odpowiednim zadośćuczynieniem za doznaną przez powoda krzywdę, uwzględniając już wypłaconą kwotę 82.000zł, jest dodatkowo żądana kwota 38.000zł. Jest ona usprawiedliwiona okolicznościami sprawy.

Żądanie zasądzenia odsetek od kwoty zadośćuczynienia uzasadnione jest treścią art. 817 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2013.392).

Odszkodowanie tytułu kosztów opieki uwzględniono na zasadzie art. 444 § 1 k.c. Żądaniem zostały objęte koszty opieki za okres od 10 sierpnia 2012r. do 30 września 2012r. w kwocie 2.392,92zł i za okres od 1 października 2012r. do 30 listopada 2012r. w kwocie 1.431,06zł, łącznie żądano 3.823,98zł i po cofnięciu żądania w części wypłaconej pozostało 1.723,98zł. Żądanie zostało uwzględnione co do należności głównej w całości.

Pozwany wypłacił koszty opieki za 30 dni po 6 godzin dziennie w stawce po 7zł za godzinę i za kolejne 30 dni po 4 godziny dziennie wstawce po 7zł za godzinę. Z opinii biegłego sądowego T. K. wynika, że powód przez pierwsze półtora miesiąca powód wymagał ciągłej opieki osoby drugiej, gdyż wymagał przebywania w pozycji leżącej do czasu ustąpienia nasilonych dolegliwości bólowych miednicy. Następnie jego stan poprawił się na tyle, że był samodzielny w wykonywaniu czynności codziennych w postaci toalety, przygotowaniu posiłku. Natomiast cięższe czynności np. zakupy wymagały pomocy drugiej osoby. Wymiar pomocy w cięższych czynnościach życia codziennego zmalał do 3-6 godzin dziennie. Stan ten utrzymywał się przez około 6-12 miesięcy. Żądaniem odszkodowania objęty jest okres 51 dni od 10 sierpnia do 30 września 2012r. po 6 godzin dziennie. Licząc za godzinę 7,82zł jest to kwota 2.392,92zł. I dalej za 61 dni po 3 godziny dziennie od 1 października do 30 listopada 2012r. licząc po 7,82zł za godzinę jest to kwota 1.431,06zł. Po odliczeniu kwoty wypłaconej pozostaje do zapłaty kwota ostatecznie dochodzona przez powoda 1.723,98zł. Pobyt w szpitalu nie wyłączał opieki rodziny, w szczególności, że powód był pacjentem leżącym.

Jednakże co do części kwoty odszkodowania pozwany pozostaje w zwłoce dopiero od doręczenia odpisu pozwu. Po doliczeniu 14 dni na niezwłoczną zapłatę pozwany pozostaje w zwłoce z zapłatą kwoty 1.431,06zł od 14 sierpnia 2013r. Pozostała kwota odszkodowania była objęta żądaniem jeszcze przed doręzeniem odpisu pozwu i odsetki za zwłokę przysługują zgodnie z żądaniem od 9 stycznia 2013r. Żądanie zasądzenia odsetek za zwłokę od kwoty 1.431,06zł za okres od 9 stycznia 2013r. do 13 sierpnia 2013r. zostało oddalone.

W ocenie Sądu nie ma podstaw do uznania na zasadzie art. 362 k.c. przyczynienia powoda. Z niekwestionowanej opinii biegłego ze sprawy Ds. 925/12/D wynika jednoznacznie, że powód jechał z prędkością początkową około 54 km/h, przy dozwolonej 50 km/h. Drugi kierowca podjął manewr skrętu w lewo zajeżdżając drogę powodowi i to jemu należy przypisać winę za wypadek. Tylko przeciwko temu kierowcy skierowano akt oskarżenia. Nadto pozwany podnosił, że jedynie skutki wypadku mogłyby być dla powoda inne (mniej uciążliwe), ale okoliczności tej w żaden sposób nie udowodnił.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 100 zd.1 k.p.c.

Powód poniósł koszty procesu w kwocie 4.617zł: 3600zł wynagrodzenie pełnomocnika, 17 zł opłaty od pełnomocnictwa i 1.000zł zaliczki na wydatki na opinie biegłych. Pozwany poniósł koszty wynagrodzenia pełnomocnika procesowego 3.600zł. Łącznie koszty procesu poniesione przez strony wyniosły 8.217zł.

Powód wygrał proces w części. Ponieważ pozwany należność z tytułu zadośćuczynienia w kwocie 62.000zł i kosztów opieki 2.100zł uregulował jeszcze przed doręzeniem odpisu pozwu w lutym 2013r., gdy pozew doręczony został 30 lipca 2013r. pełnomocnik powoda miał możliwość cofnięcia powództwa w części spełnionego żądania,

co skutkowałoby naliczaniem kosztów sądowych od kwoty zadośćuczynienia 38.000zł i odszkodowania 1.723,98zł. Ponieważ pełnomocnik powoda ograniczył żądania dopiero w toku procesu, skutkuje to innym rozliczeniem niezbędnych kosztów procesu między stronami. Powód uzyskał z żądania pozwu 47 % i obciążają go koszty procesu w 53 %. Z poniesionych przez strony kosztów procesu w łącznej kwocie 8.217zł, powoda obciąża 4.355zł, pozwanego 3.862zł. Mając na uwadze poniesione przez powoda koszty w kwocie 4.617zł i przez pozwanego 3.600zł, pozwany winien zwrócić powodowi tytułem poniesionych kosztów procesu kwotę 262zł.

Powód był zwolniony od obowiązku uiszczenia opłaty od pozwu 4.192zł. Tymczasowo ze środków Skarbu Państwa wyłożone zostały wydatki na tłumaczenie 1.353,15zł i na opinię biegłego 380,35zł. Łącznie nieuiszczone koszty sądowe wynoszą 5.925,50zł. Obciążają powoda w 53% 3.140,50zł i pozwanego w 47% 2.785zł. Zatem nakazano ich pobranie w tej proporcji od stron procesu na zasadzie art. 113 ust.1 i 2 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025 j.t.).

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.